

วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2561)

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูป
การปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน : กรณีศึกษาอำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่
Attitude of People towards Local Government Reformation
: A Case Study of Rongkwang District, Phrae Province

ปัญจพร คำโย*, รัชนีกร มงกุฏ** และเสาวลักษณ์ พลอดโป่ง***
Punchaporn Kamyo*, Ratchaneekorn MongKud**
and Saowaluk Plotprong***

* อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ

** นักศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ

*** นักศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 รายที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ แล้วทำการวิเคราะห์ผลโดยค่าสถิติ ผลการวิจัยพบว่าระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ตามปัจจัยคุณลักษณะ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในระดับที่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพ และอาชีพ ไม่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ทั้งนี้กำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : ทัศนคติของประชาชน, การปฏิรูป, การปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to study 1) level of attitude of people towards local government reformation 2) the compare the difference of attitude of people towards local government reformation according to related factors and 3) the relation between perception information about local government reformation with level of attitude of people towards local government reformation. It was the quantitative research and used questionnaires to collect data from 397 cases in Rongkwang District, Phrae Province. And has analyzed by statistics the research result found that the level of attitude of people towards local government reformation was good level. When comparing between the different demographic factors such as education and income were different level of attitude of people towards local government reformation accorded to the hypothesis, but the different demographic factor as gender, age, occupation were not effected to level of attitude of people towards local government reformation. Besides, perception information about local government reformation related to attitude towards local government reformation of people in Rongkwang District, Phrae Province by significant at 05.

Keywords : Attitude of people, The Reformation, Local Government

บทนำ

การปกครองของไทยเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สำหรับการจัดรูปแบบในการปกครองในประเทศไทยนั้น เป็นไปตามรัฐธรรมนูญของไทยและรัฐธรรมนูญได้จัดรูปแบบการปกครองเป็น 3 ส่วน คือการปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแต่ละส่วนมีความสำคัญแตกต่างกันไป การปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวคิดเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่มีการปฏิรูประบบราชการในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 กล่าวคือ ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดกิจการท้องถิ่น ฉบับแรก คือ พ.ร.ก.สุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ. 116 โดยกำหนดให้สุขาภิบาลกรุงเทพฯ มีหน้าที่ดำเนินการรักษาความสะอาด ป้องกันโรค ทำลายขยะมูลฝอย จัดสถานที่ถ่ายอุจจาระ และปัสสาวะ ห้ามการปลูกสร้างหรือซ่อมแซมโรงเรือนที่จะเป็นเหตุให้เกิดโรค การขนย้ายสิ่งโสโครกที่ทำความรำคาญให้กับราษฎรไปทิ้ง ฯลฯ ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้จัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอมขึ้นในต่างจังหวัดเป็นแห่งแรกที่เมืองสมุทรสาคร ก็ได้ตราธรรมนูญการปกครองคณะนคราภิบาลดุสิตธานี พ.ศ. 2461 เพื่อทดลองรูปแบบเมืองจำลองประชาธิปไตยเรียกว่า “ดุสิตธานี” ถือได้ว่าเป็นการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลครั้งแรก ตามรูปแบบการปกครองอย่างประเทศอังกฤษ โดยกำหนดให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกจากส่วนกลาง มีรายได้ของตนเอง นับแต่นั้นมาการปกครองส่วนท้องถิ่นก็ขยายและครอบคลุมมากขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกพื้นที่ของประเทศไทยซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ธเนศวร์ เจริญเมือง, 2548)

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่จำเป็นและมีความสำคัญในทางการเมืองการปกครองของชุมชนต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งกล่าวในทางทฤษฎีและแนวความคิดทางปกครอง จะเห็นได้ว่า รัฐบาลซึ่งเป็นกลไกในการบริหารการปกครองของรัฐนั้น (ประทาน คงฤทธิศึกษากร, 2535 : 3) ย่อมมีภาระหน้าที่อย่างมากมายในการบริหารประเทศให้ประชาชนได้รับความสุข ความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต อีกทั้งความมั่นคงแห่งชาติทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม แต่ย่อมเป็นไปไม่ได้ที่รัฐบาลจะดูแลและจัดทำบริการให้กับประชาชนได้ทั่วถึงทุกชุมชนของประเทศ เพราะอาจจะเกิด

ปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าในการดำเนินงาน การที่อาจจะไม่สนองต่อความต้องการของแต่ละชุมชนได้ และรวมทั้งข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณ และตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินงานให้ทั่วถึงได้ เมื่อเป็นดังนี้ การลดภาระของรัฐบาลโดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเพื่อการสนองต่อความต้องการของชุมชน จะได้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และตรงกับความต้องการของชุมชนนั้น ๆ จึงเป็นผลให้การปกครองท้องถิ่นมีบทบาทและความสำคัญเกิดขึ้น อาจกล่าวได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาท และมีความสำคัญใน 2 ด้าน คือ ความสำคัญด้านการเมืองการปกครองถือเป็นการปูพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเรียนรู้การปกครองในท้องถิ่นของตนเอง ส่วนด้านการบริหารจัดการนั้นเป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาล และประชาชนในท้องถิ่นได้หาทางแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกลไกการบริหารต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการบริหารงานบุคคล งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และการบริหารจัดการ ซึ่งการบริหารการปกครองท้องถิ่นนั้น เป็นดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนภายใต้ขอบเขตของกฎหมายของแต่ละพื้นที่ที่ตนเองมีเขตรับผิดชอบ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยแต่ละท้องถิ่นจะมีค่านิยม วัฒนธรรม ทรัพยากรภายในท้องถิ่น ความต้องการ ข้อเรียกร้องที่แตกต่างกัน การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่นจึงมีความหลากหลายแตกต่างกัน

สภาพปัญหาความเป็นจริงเกี่ยวกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหลายสาเหตุหลายปัจจัยแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขาดความอิสระอย่างแท้จริงในการบริหารจัดการตนเองเนื่องจากอำนาจรวมถึงทรัพยากรส่วนใหญ่ยังถูกคงไว้ที่ส่วนกลาง ขณะที่การบริหารในระดับท้องถิ่นมักถูกควบคุมตรวจสอบอย่างเข้มงวดจากราชการส่วนกลางที่ไม่ได้รับรู้ปัญหาอย่างแท้จริง รวมถึงความไม่ชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่บางส่วนระหว่างราชการส่วนภูมิภาคกับราชการส่วนท้องถิ่น ที่ยังคงทับซ้อนกันอยู่มาก ทำให้ประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารลดน้อยลงไป ในส่วนของกลไกในการคัดเลือกผู้เข้ามารับตำแหน่งผู้บริหารของท้องถิ่นเองก็ยังถูกมองว่าไม่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพเพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับความโปร่งใส และความบริสุทธิ์ยุติธรรมในกระบวนการเข้าสู่อำนาจของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับต่าง ๆ รวมไปถึงเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันซึ่งนับว่าเป็น

ปัญหาสำคัญและซับซ้อน จนมีผลทำให้การปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยยังไม่สามารถตอบสนอง และดูแลความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริงนับตั้งแต่ พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้มีการกระจายอำนาจอย่างเป็นทางการตาม กรอบรัฐธรรมนูญที่มีผลใช้บังคับในขณะนั้น จนก่อให้เกิดรูปแบบ องค์การปกครอง ท้องถิ่น ที่หลากหลาย ประกอบกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 (ถูกยกเลิกโดยประกาศ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ฉบับที่ 11/2557) ก็เป็นกฎหมายแม่บทที่สำคัญ ในการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น และเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารจัดการชุมชน ของตนเอง ทำให้หน่วยงานของรัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมถึง ภาคประชาชนมีความตื่นตัวมากขึ้นในการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ และบทบาทหน้าที่ ของตนเองในฐานะพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย (ธีรวุฒิ โศภินิธิกุล, 2550 : 4)

จะเห็นได้ว่าองค์การปกครองท้องถิ่นไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการ ปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย และการกระจายอำนาจสู่ประชาชนอย่าง แท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ไม่ได้เป็นส่วน ราชการที่มีความเข้มแข็งมุ่งที่จะให้ประโยชน์และให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ดังนั้นรัฐบาล จึงจะต้องปรับปรุงแก้ไขและปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้เหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่และมี ประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น อันเป็น เป้าหมายสำคัญของการกระจายอำนาจการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการเสนอให้ยุบ อบจ. และ อบต. การปรับเปลี่ยนรูปแบบการปกครองแบบพิเศษเฉพาะ กรุงเทพมหานคร การเน้นความโปร่งใสในการบริหารจัดการ การกระจายอำนาจจาก ส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นโดยตรง การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้ชัดเจนและทันสมัย การ เพิ่มอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในการจัดการรายได้ และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปกครองตนเอง เป็นต้น พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ในฐานะ หัวหน้า คสช. ได้กำหนดแนวทางการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่น โดยการส่งเสริมให้ ภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานท้องถิ่น และสามารถที่จะกำกับการบริหารงานท้องถิ่นอย่างจริงจัง โดยภาครัฐเป็นเพียงผู้ให้

การสนับสนุน และส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น เพิ่มความเป็นอิสระในการจัดการตนเองด้านการคลังท้องถิ่น โดยการให้อำนาจท้องถิ่นจัดเก็บภาษี และเพิ่มสัดส่วนรายได้จากการที่หน่วยงานอื่นจัดเก็บแล้วจัดสรรให้ท้องถิ่นมากขึ้น รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบภาษี การจัดเก็บอย่างมีประสิทธิภาพ การปรับปรุงแก้ไขและปฏิรูปความทับซ้อนทั้งด้านพื้นที่ และอำนาจหน้าที่ระหว่างการปกครองส่วนภูมิภาคกับการปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระหว่างการปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง การปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีความชัดเจนและทันสมัย เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งในด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การควบคุม และการตรวจสอบ รวมทั้ง ถอดถอนฝ่ายการเมืองในท้องถิ่นที่กระทำความผิดกฎหมาย และเสริมสร้างให้กระบวนการและกลไกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้ง การสร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้บริหารของท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้บริการประชาชน ไม่ให้มุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งการปฏิรูปของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) (ยุติธรรม ปัทมะ, 2558 : 4-9)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นมูลเหตุให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน รวมถึงปัจจัยที่มีต่อทัศนคติต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะการปฏิรูปที่เกิดขึ้นเป็นความคาดหวังของประชาชนที่ต้องการให้การปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย จังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดแพร่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันของประชาชนในอำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่

ขอบเขตและวิธีการวิจัย

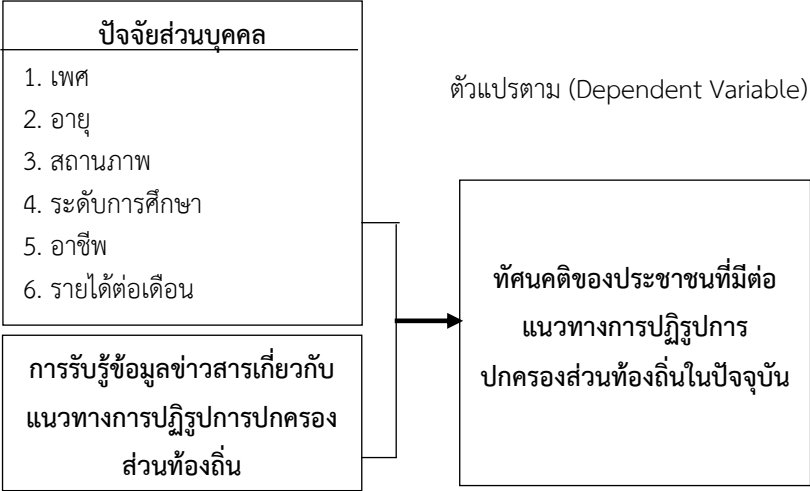
1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาถึงทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ซึ่งพบว่าการที่จะศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันนั้น ต้องอาศัยลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลเป็นตัวแปรอิสระ เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน รวมทั้งการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่อาจมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในอำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่ จำนวน 51,896 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้การคำนวณของ Yamane's (วิลเลจ รัฐฉัตรานนท์, 2556 : 141-148) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 397 คน ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) แล้วทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย เป็นระยะเวลา 4 เดือนระหว่างเดือนสิงหาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2559 จนได้ข้อมูลครบถ้วน

3. ด้านเทคนิคการวิจัย ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research method) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยทำการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เป้าหมาย แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์สถิติทางสังคมศาสตร์ ซึ่งใช้สถิติพรรณนาได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติทดสอบ ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test), การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ซึ่งกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ไว้ที่ระดับ 0.05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง สรุปลงได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 61.2) มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 (ร้อยละ 33.2) มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 55.7) มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ 64.7) มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 59.9) และมีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 39.3)

2. ผลการวิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน สำหรับการศึกษาครั้งนี้สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 2.09 เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ โทรทัศน์ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.45) รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต (ค่าเฉลี่ย 2.41) การประชาสัมพันธ์เสียงตามสายในหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย

2.15) หนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 2.12) วิทย์(ค่าเฉลี่ย1.98) การประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน(ค่าเฉลี่ย1.94) แผ่นประกาศ/แผ่นพับ/ใบปลิว (ค่าเฉลี่ย1.85) และบอร์ดประชาสัมพันธ์ในหมู่บ้าน(ค่าเฉลี่ย1.82) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นในปัจจุบัน สำหรับการศึกษาครั้งนี้สรุปว่า ภาพรวมประชาชนมีทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นในปัจจุบันอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 3.57) และเมื่อทำการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง การจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.88) รองลงมา การจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.88) และประชาชนมีทัศนคติที่น้อยที่สุดในเรื่อง การยกเลิก พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 (ค่าเฉลี่ย3.27)

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งแสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยที่สนใจศึกษา	ค่าสถิติที่ทดสอบ			สมมติฐานที่กำหนดไว้	
	(sig.)			เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	t-test	F-test	r		
1. เพศ	.524				✓
2. อายุ		.764			✓
3. สถานภาพ		.072			✓
4. ระดับการศึกษา		.050		✓	
5. อาชีพ		.158			✓
6. รายได้ต่อเดือน		.017		✓	
7. การรับรู้ข่าวสาร			0.00	✓	
การ ปฏิรูป การปกครองส่วนท้องถิ่น					

กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 7 สมมติฐาน ผลปรากฏว่า

สมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันของประชาชนในอำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันของประชาชนในอำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกันของประชาชนในอำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของประชาชนในอำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่แตกต่างกันของประชาชนในอำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันของประชาชนในอำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 พบว่า ปัจจัยจากระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน : กรณีศึกษาอำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ มีข้ออภิปรายที่น่าจะเป็นประโยชน์ ดังนี้

1) จากผลการวิจัยพบว่า ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันพบว่าอยู่ในระดับดี โดยพบว่าแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีแนวทางการปฏิรูปที่มุ่งเน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีการปรับโครงสร้างท้องถิ่นให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อมีอำนาจในการบริหารจัดการมากขึ้น รวมถึงการมีการบริหารงานให้เกิดความโปร่งใส และตอบสนองความต้องการของประชาชนส่งผลให้ประชาชนมีทัศนคติออกมาในระดับที่ดีเพราะประชาชนคาดหวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ แบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง และเป็นที่พึ่งพิงของประชาชนในอนาคต สอดคล้องกับ แนวคิดของ ลิซิดี อีริเวคิน (2548) ที่กล่าวว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีส่วนช่วย แบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง เพราะผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นและผู้มีส่วนท้องถิ่นย่อมจะเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นดีกว่าคนต่างถิ่น ดังนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีผลสำคัญ คือทำให้ท้องถิ่นรู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2) จากผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ตามลักษณะด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันนั้นพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีผลต่อระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันในระดับที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ค่อนข้างจะมีระดับการศึกษาที่สูงทำให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยในอดีต ตลอดจนได้รับทราบเกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันจากสื่อต่างๆ ได้แก่ โทรทัศน์ หรืออินเทอร์เน็ต ทำให้ค่อนข้างจะมีทัศนคติในทางบวกคือมองว่าการปฏิรูปดังกล่าวจะทำให้การปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงเกิดการกระจายอำนาจและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น อีกทั้งยังมีระบบการสร้างความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ แนวคิดของ โรเซนเบิร์ก (อ้างอิงใน จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์, 2536, หน้า 194-195) ที่ได้กล่าวไว้ว่าทัศนคติเกิดขึ้นได้หลายลักษณะ ซึ่งหนึ่งในเหตุผลที่ทำให้เกิดทัศนคติในทางใดทางหนึ่งเกิดได้จากสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ คือ

ไม่ใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่เกิด ประสบการณ์ และการศึกษาที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ ข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่าระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันขึ้นอยู่กับความแตกต่างกันด้านปัจจัยภูมิหลังของประชาชนที่ทำการศึกษาดู ซึ่งการศึกษาที่ได้รับจากสถาบันการศึกษาและที่ได้รับจากประสบการณ์ของชีวิต นำไปสู่การมีความสามารถในการเลือกรับข่าวสารและระดับการศึกษาทำให้คนมีความรู้ ความคิด ตลอดจนความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ กว้างขวางลึกซึ้งแตกต่างกันออกไป ส่วนรายได้ต่อเดือนทำให้ประชาชนมีทัศนคติต่อแนวทางปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันได้เนื่องจากเล็งเห็นถึงผลประโยชน์และส่วนได้ส่วนเสียที่จะได้รับการแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นแตกต่างกัน ทั้งนี้การศึกษายังพบอีกว่าหากจะมีการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะส่งผลต่อระดับทัศนคติที่ดีของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันเพิ่มมากยิ่งขึ้นได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน : กรณีศึกษาอำเภอวังทอง จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การศึกษาแนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า แนวทางการปฏิรูปส่วนใหญ่เน้นในส่วนของการโครงสร้างและการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเพิ่มเติมส่วนของการปฏิรูปในเรื่องของบุคลากรและฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. แนวทางการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันควรมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรและผู้ปกครองในระดับท้องถิ่นให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการ มีคุณธรรมจริยธรรม เข้าใจอำนาจหน้าที่และบริบทในท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นเพียงการแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองแทนที่ผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งขัดกับบริบทสิ่งที่ควรจะเป็นของการปกครอง

ท้องถิ่นที่การดำเนินการใดจะต้องเห็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นที่ตั้ง เพื่อสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่มุ่งเน้น “ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”

เอกสารอ้างอิง

- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. 2536. ทศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม การวัด
การพยากรณ์และการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- ธีรวุฒิ ไชยสิทธิ์กุล. 2550. การปกครองท้องถิ่นไทย. ฉะเชิงเทรา : เอ็มเอ็นคอมพิ
วออฟเซต.
- ธเนศวร์ เจริญเมือง. 2548. 100 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ.2440 - พ.ศ.2540.
พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คบไฟ.
- ประทาน คงฤทธิสุขภาร. 2528. ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น. เอกสารการศึกษา
สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศาสตร์.
- ลิขิต ธีรเวคิน. 2548. การเมืองการปกครองของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. 2556. เทคนิคและวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ทองกมล.ยุติธรรม ปีทมะ. 2558. การปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น. สำนัก
วิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. แหล่งที่มา
:http://library.senate.go.th/document/Ext9637/9637005_0002.PDF
(วันที่ค้นข้อมูล : 22 มกราคม 2560) [รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์].